

Mødet den 30. Oktober 1913.

(For lukkede Døre).

1. (J. Nr. 405—1913). Af Udvalget for Fattigvæsenet var til den ledige Stilling som **Fuldmægtig ved Fattigvæsenet** indstillet følgende:

cand. jur. Sigurd J. E. Andersen, Nykøbing S.

Sagfører exam. jur. V. C. Andersen, Mariager.

exam. jur. Oscar Johansen, Hørdum.

cand. jur. Aksel Rudkjøbing, Roskilde.

exam. jur. Ejgil Sebbelow.

P. Jensen anbefalede Sigurd Andersen.

Carl Laursen oplyste, at Udvalget var enigt om at foretrække Sigurd Andersen. Forhaabentlig kunde Byraadet tiltræde Udvalgets Forslag.

Sigurd Andersen valgtes.

2. (J. Nr. 8¹⁴—1913). Indstilling fra Ligningskommissionen om **Efterbetaling af et Skattebeløb.**^a

Formanden oplyste, at Oberstløjtnant Helms havde meddelt, at han for Aarene 1904—05, 1905—06 og 1906—07 havde udfyldt Skatteschemaerne fejlagtigt for sin umyndige Steddatter Frøken Johanne Secher. Fra Ligningskommissionen forelaa der nu Indstilling om at ordne Sagen derved, at det for lidt betalte Beløb, 541 Kr. 40 Øre blev efterbetalt, hvortil Oberstløjtnant Helms havde erklæret sig villig.

Indstillingen vedtoges.

3. (J. Nr. 13⁷—1913). Skrivelse fra Hjælpekassen om, at den er villig til uden Refusion at udrede 150 Kr. aarlig til Telefonarbejder J. O. Iversen til **Hjælp til Undervisning af en lam Søn**, dog at Hjælpen bevilges for $\frac{1}{2}$ Aar ad Gangen.

Formanden foreslog at tage Skrivelsen til Efterretning.

N. John. Laursen ansaa Ordningen for meget fornuftig.

P. Jensen syntes, at Byraadet hellere maatte bevilge Pengene og lade Hjælpekassen administrere dem, eftersom det var en fast Understøttelse, og Hjælpekassen kun kunde bevilge midlertidig Understøttelse.

Formanden bemærkede, at det selvfølgelig maatte anføres, hvorfor denne særlige Understøttelse blev givet, og at det saa blev Revisionens Sag at afgøre, hvorvidt der kunde gives Refusion i Forhold til Beløbet.

Toges til Efterretning.

4. (J. Nr. 25¹⁴—1913). Andragende fra M. A. Mortensen, Tangen 6, om **Bevilling som Restauratør** i Aarhus.

Formanden oplyste, at Bevillingsnævnet ikke havde fundet tilstrækkelig Grund til at anbefale Andragendet. Før Andragerens Svigerfader døde, var Sagen ikke aktuel.

Mikael Johansen fremhævede, at det var en ualmindelig pæn Restauration. Taleren kunde dog være tilfreds med Formandens sidste Bemærkning.

Simonsen mente, at naar man havde anbefalet Andragendet fra Missionshotellet, gjorde man denne Andrager Uret, ligesom man havde gjort flere andre, ved ikke at anbefale Andragendet.

Andragendet kunde ikke anbefales.

5. (J. Nr. 25¹⁵—1913). Andragende fra Enkefru Marie Jensen om Bevilling i Medfør af Lov Nr. 104 af 10 Maj 1912 til at drive Restauration paa Østbanegaarden.

Anbefaledes.

6. Andragende om Tilladelse til at holde Restaurationslokalerne aabne til Kl. 12 Nat fra
- a. (J. Nr. 25¹⁷—1913) Larsen Brahe, Guldsmegade 21 og
 - b. (J. Nr. 25¹⁸—1913) Eilersen, Koncerthallen, Østergade 31.

Fra Politimesteren forelaa Meddelelse om, at han agter at give den ønskede Tilladelse paa de sædvanlige Vilkaar, saafremt Byraadet meddeler Samtykke dertil.

M i k a e l J o h a n s e n vilde gerne gaa med til at give Larsen Brahe, som skulde være en pæn Mand og skulde drive en pæn Forretning, Tilladelsen, men mente, at der burde lægges Koncerthallen alle mulige Hindringer i Vejen, fordi den var til stor Gene for Gadens Beboere. Han anbefalede at henvise Ejlersens Andragende til Bevillingsnævnet.

F o r m a n d e n oplyste, at Andragenderne havde været hos Bevillingsnævnet, men at der intet var paaført Sagen derom, fordi Nævnet i og for sig intet havde med den Slags at gøre.

J a k o b J e n s e n ønskede Restaurationernes Aabningstid begrænset og var imod, at nogen fik Tilladelse til en senere Lukketid end den almindelige, og han vilde blive ved med at tale imod den lange Aabningstid, til man fik den indskrænket. Nu udløb de 2 Andrageres Tilladelse, saa man kunde passende begynde at nægte Fornyelse. Taleren foreslog at nægte begge Andragender.

M o u s t e n bemærkede, at man i Nævnet var

gaaet ud fra, at der intet var i Vejen for at give Tilladelsen, naar Politiet havde udtalt sig derfor. Taleren var en Ven af at have bestemte Regler for Meddelelsen af den Art Tilladelser, og han vilde gerne være med til at nægte den udvidede Lukketid over hele Linien. Paa den anden Side vilde det dog næppe være helt rigtigt at nægte de bedre Restaurationer Tilladelsen, naar man havde givet den til nogle mindre heldige.

Christensen anbefalede at stemme over hvert Andragende for sig, da Larsen Brahe førte en pæn Forretning og burde have Tilladelsen, hvorimod Eilersens Andragende burde nægtes.

Jakob Jensen var bange for at man ikke fik Aabningstiden indskrænket ved at følge den Vej, Hr. Moustén mente, Fordi nogle mindre heldige Forretninger ved en Fejltagelse havde faaet Tilladelsen, burde man dog ikke fortsætte. Den lange Aabningstid var i høj Grad forkastelig.

Mikael Johansen var enig med Hr. Christensen i, at Larsen Brahe burde have Tilladelsen, medens den burde nægtes Eilersen.

Moustén ansaa det for langt værre, at nogle Restaurationer havde Selskabslokaler, hvori der kunde fortsættes efter Lukketid uden Politiets Kontrol.

Carl Laurson vilde gerne gaa med til at give Larsen Brahe Tilladelsen, men mente, at den burde nægtes Eilersen. Naar man havde givet en Del andre Beværttere Tilladelsen, var det vanskeligt at nægte andre den, uden at man havde Bevis for, at de førte daarlige Forretninger. Naar Tilladelsen udløb til næste Aar, burde Sagen tages op til samlet Overvejelse. Det bedste var, at ingen fik Tilladelse til at holde aabent længere end til Kl. 11.

Simonsen delte Hr. Jakob Jensens Mening om, at Aabningstiden burde indskrænkes. Kl. 11 var sent nok. Men der var adskillige Vanskeligheder forbundet med Sagen, og for at Taleren kunde stemme for, at alle skulde lukke Kl. 11, var der en Forudsætning, at alle Tilladelser til en senere Lukketid uden Undtagelse skulde bortfalde. Vilde man derimod give nogle af de store Restaurationer Tilladelsen, maatte hvert Tilfælde afgøres for sig.

Jakob Jensen mente, at Selskabslokalerne, hvor saadanne fandtes, ogsaa blev benyttet efter Kl. 12. Det var godt nok, at man vilde gaa med til at komme bort fra at bevilge den Slags Andragender om et Aar, naar man dog ikke stillede Forslag derom. Tilladelserne blev givet for et Aar ad Gangen, saa Taleren vilde foreslaa, at man gjorde Begyndelsen ved at nægte de to foreliggende Andragender og at nægte at forny de alt givne Tilladelser, efterhaanden som de indløb. .

Kjeld Sørensen vilde gerne gaa med til at nægte de to Andragender og til at tage Spørgsmaalet op til samlet Overvejelse.

Mousten fandt, at det vilde være at gøre Uret at nægte Larsen Brahe Tilladelsen. Derimod vilde han anbefale, at man fremtidig kun gav Tilladelse til enten 1. November eller 1. Oktober 1914, hvis der kom flere Andragender.

Formanden syntes ikke, man i Øjeblikket kunde stemme over Hr. Jakob Jensens Forslag. Der maatte stilles et bestemt Forslag.

For Larsen Brahes Vedkommende meddeltes Samtykke for Tiden indtil 1. Oktober 1914. For Eilersens Vedkommende nægtedes Samtykke.

7. (J. Nr. 16³—1913). Andragende fra forhenværende

Detaillist i Aarhus Jens Nielsen om **Eftergivelse af Brændevinsafgift.**

Bevilgedes overensstemmende med Kæmnerens Forslag.

8. (J. Nr. 13^a—1913). Andragende fra Politibetjent Halsing om **Bevilling af 12 Kr. til Behandling for en Øjensygdom.**

Bevilgedes.

9. (J. Nr. 17^s—1913). Andragende fra Smed Jens Jensen om **Eftergivelse af Fattighjælp.**

Bevilgedes.

10. (J. Nr. 55—1913). Andragende fra Politibetjent Borup om **Tilbagebetaling af Pensionsbidrag.**

Formanden meddelte, at Budgetudvalget efter de yderligere Oplysninger, der var indhentet, ikke fandt Grund til at ændre sin Indstilling af 28. Maj d. A., men at det maatte fastholde sin tidligere Erklæring om, at Pensionsbidraget kunde tilbagebetales.

Jakob Jensen fandt det morsomt, at Udvalget brugte Udtrykket »fastholde«, naar ingen havde talt imod Indstillingen. Taleren erindrede, at Formanden, da Sagen forelaa i Mødet den 29. Maj, omtalte, at Borup ikke havde gjort sig skyldig i noget, der berettigede til at holde Pensionsbidraget tilbage, og at Formanden havde ment, at Byraadet vilde blive dømt til at tilbagebetale Pensionsbidraget, hvis Borup sagsøgte det. Taleren fremdrog dette, fordi der intet fandtes i det officielle Referat om Formandens Udtalelser. Under Forhandlingen den Gang havde Taleren dvælet noget derved, og saa tog Formanden Sagen tilbage, uden at nogen havde talt imod Indstillingen. Udvalget behøvede derfor ikke at sige noget om, at det fastholdt sit Standpunkt.

F o r m a n d e n bemærkede, at naar man havde brugt Udtrykket »fastholde«, var det fordi der var indhentet Oplysninger i Mellemtiden.

Indstillingen vedtoges.

11. (J. Nr. 12⁵—1913). Indstilling om **Tildeling af forskellige Alderdomsunderstøttelser.**

Indstillingen vedtoges.

